

Byla C-534/20

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2020 m. spalio 21 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas:

Bundesarbeitsgericht (Vokietija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2020 m. liepos 30 d.

Atsakovė, priešieškini pateikusi šalis, apeliantė ir kasatorė:

Leistriz AG

Ieškovė, kita priešieškinių šalis, kita apeliacinio ir kasacinio proceso šalis

LH

BUNDESARBEITSGERICHT (Federalinis darbo teismas)

<...>

NUTARTIS

<...>

Byloje

1. LEISTRITZ AG,

pirmoji atsakovė, priešieškini pateikusi šalis, pirmoji apeliantė ir kasatorė,

2. iki 5 <...>

prieš

LH,

ieškovę, kitą priešieškinio šalį, kitą apeliacinio ir kasacinio proceso šalį,
Bundesarbeitsgericht antroji kolegija <...> 2020 m. liepos 30 d. posėdyje nutarė:
(orig. p. 2)

I. Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 267 straipsnį pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

1. Ar Reglamento (ES) 2016/679 (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas, toliau – BDAR) 38 straipsnio 3 dalies antras sakinytis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiama nacionalinės teisės nuostata (šiuo atveju *Bundesdatenschutzgesetz* (Federalinis duomenų apsaugos įstatymas, toliau – BDSG) 38 straipsnio 1 ir 2 dalis kartu su 6 straipsnio 4 dalies antru sakiniu), pagal kurią duomenų valdytojui (kuris kartu yra ir darbdavys) draudžiama įprasta tvarka nutraukti darbo santykius su duomenų apsaugos pareigūnu, neatsižvelgiant į tai, ar tai yra susiję su jo užduočių vykdymu?

Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

2. Ar pagal BDAR 38 straipsnio 3 dalies antrą sakinį tokia nacionalinės teisės nuostata draudžiama ir tuo atveju, kai skirti duomenų apsaugos pareigūną privaloma ne pagal BDAR 37 straipsnio 1 dalį, o pagal valstybės narės teisę?

Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

3. Ar BDAR 38 straipsnio 3 dalies antras sakinytis yra pagrįstas pakankamu teisiniu pagrindu, ypač kiek tai susiję su duomenų apsaugos pareigūnu, kurį su duomenų valdytoju sieja darbo santykiai?

II. Sustabdyti kasacinio skundo nagrinėjimą, iki bus priimtas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo prejudicinis sprendimas.

Motyvai

A. Pagrindinės bylos dalykas

Galiausiai šalys dar ginčijasi dėl jas siejančių darbo santykių nutraukimo įprasta tvarka teisėtumo.

Ieškovė nuo 2018 m. sausio 15 d. pas pirmąją atsakovę (toliau – atsakovė) dirbo „teisės grupės vadove“. Tos dienos dokumentu (**orig. p. 3**) atsakovė nuo 2018 m. vasario 1 d. ieškovę taip pat paskyrė bendrovės duomenų apsaugos pareigūne.

Atsakovė, privataus sektoriaus ūkio subjektas, turi mažiausiai 50 darbuotojų ir tiek pagal nuo 2009 m. rugsėjo 1 d. iki 2018 m. gegužės 24 d. galiojusią *Bundesdatenschutzgesetz* (toliau – BDSG) redakciją (ankstesnė redakcija), tiek pagal nuo 2018 m. gegužės 25 d. iki 2019 m. lapkričio 25 d. galiojusią BDSG 38 straipsnio 1 dalies redakciją privalėjo skirti duomenų apsaugos pareigūną.

2018 m. liepos 13 d. raštu atsakovė nutraukė darbo santykius įprasta tvarka nuo 2018 m. rugpjūčio 15 d. Nutraukimo pagrindu ji nurodė restruktūrizavimo priemonę, dėl kurios ieškovės darbo vieta tapo nereikalinga. Ieškovė, nepažeisdama terminų, pateikė ieškinį dėl darbo santykių nutraukimo neteisėtumo. Žemesniųjų instancijų teismai ieškinį patenkino. Darbo santykių nutraukimas įprasta tvarka neteisėtas yra jau vien dėl to, kad darbo santykiai su ieškove, kaip duomenų apsaugos pareigūne, pagal BDSG 38 straipsnio 2 dalį kartu su 6 straipsnio 4 dalies antru sakiniu gali būti nutraukti tik dėl išimtinių aplinkybių, kai tam yra svarbi priežastis. Be to, atsakovės nurodyta restruktūrizavimo priemonė nėra svarbi priežastis sutarčiai nutraukti dėl išimtinių aplinkybių. Atsakovė tai užginčijo kasaciniu skundu.

B. Taikytinos nacionalinės teisės nuostatos

I. 2018 m. gegužės 25 d. – 2019 m. lapkričio 25 d. galiojusios redakcijos *Bundesdatenschutzgesetz* (BGBl. I, 2017, p. 2097).

1. „6 straipsnis

Pareigybė

<...>

4. Atleisti duomenų apsaugos pareigūną galima tik atitinkamai taikant *Bürgerliches Gesetzbuch* (Civilinis kodeksas) 626 straipsnį. Nutraukti darbo santykius draudžiama, išskyrus tuos atvejus, kai yra žinoma faktų, dėl kurių esant svarbiai priežastčiai valdžios institucija juos gali nutraukti nesilaikydama įspėjimo termino. Asmeniui baigus eiti duomenų apsaugos pareigūno pareigas, vienus metus (**orig. p. 4**) nutraukti darbo santykių su juo negalima, išskyrus atvejus, kai valdžios institucija gali sutartį nutraukti dėl svarbios priežastties, nesilaikydama įspėjimo termino.“

2. „38 straipsnis

Neviešųjų subjektų duomenų apsaugos pareigūnai

1. Jei paprastai duomenis nuolat automatizuotomis priemonėmis tvarko ne mažiau kaip dešimt asmenų, papildomai Reglamento (ES) 2016/679 37 straipsnio 1 dalies b ir c punktų nuostatomis duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas skiria duomenų apsaugos

pareigūną. Jei duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas atlieka duomenų tvarkymą, kuriam pagal Reglamento (ES) 2016/679 35 straipsnio nuostatas reikalingas poveikio duomenų apsaugai vertinimas arba jei asmens duomenis jie verslo reikalais tvarko perdavimo, nuasmeninto perdavimo arba rinkos ir nuomonių tyrimo tikslais, duomenų apsaugos pareigūną jie turi paskirti nepriklausomai nuo duomenis tvarkančių asmenų skaičiaus.

2. Taikoma 6 straipsnio 4 dalis, 5 dalies antras sakiny ir 6 dalis, tačiau 6 straipsnio 4 dalis taikoma tik tuo atveju, jei skirti duomenų apsaugos pareigūną yra privaloma.“

Pagal nuo 2019 m. lapkričio 26 d. galiojančios redakcijos BDSG 38 straipsnio 1 dalies 1 sakinį darbuotojų skaičius yra nebe „dešimt“, o „20“.

II. 2002 m. sausio 2 d. paskelbtos redakcijos *Bürgerliches Gesetzbuch* (toliau – BGB) (*BGBI. I*, p. 42, klaidų ištaisymas p. 2909, ir *BGBI. I*, 2003, p. 738):

1. „134 straipsnis

Įstatymuose nustatytas draudimas

Jeigu įstatyme nenurodyta kitaip, teisinis sandoris, kuriuo pažeidžiamas įstatymuose nustatytas draudimas, laikomas negaliojančiu.“ (orig. p. 5)

2. „626 straipsnis

Darbo santykių nutraukimas esant svarbiai priežasčiai be įspėjimo

1. Bet kuri sutarties šalis esant svarbiai priežasčiai gali nutraukti darbo santykius nesilaikydama įspėjimo termino, jei yra aplinkybių, dėl kurių nutraukiantysis asmuo, atsižvelgdamas į visas konkrečius atvejo aplinkybes ir įvertinęs abiejų sutarties šalių interesus, pagrįstai nebegali tęsti darbo santykių iki sueis įspėjimo terminas arba darbo santykiai pasibaigs sutartu laiku.

2. Darbo santykiai gali būti nutraukiami tik per dvi savaites. Terminas pradedamas skaičiuoti nuo tada, kai nutraukimo teisę turintis asmuo sužino sutarčiai nutraukti svarbius faktus. <...>“

III. 1969 m. rugpjūčio 25 d. paskelbtos redakcijos *Kündigungsschutzgesetz* (Apsaugos nuo darbo santykių nutraukimo įstatymas, toliau – *KSchG*) (*BGBI. I*, p. 1317), pastarąjį kartą iš dalies pakeistas 2017 m. liepos 17 d. įstatymo 4 straipsniu (*BGBI. I*, p. 2509):

„1 straipsnis

Socialiai nepateisinamas darbo santykių nutraukimas

1. Darbuotojo darbo santykių, kurie toje pačioje įmonėje nenutrūkstamai tęsiasi ilgiau kaip šešis mėnesius, nutraukimas teisiškai negalioja, jei jis socialiai nepateisinamas.
2. Socialiai nepateisinamu laikomas darbo santykių nutraukimas, kurį nulėmė ne priežastys, susijusios su darbuotojo asmeniu ar jo elgesiu, arba ne skubūs įmonės veiklos poreikiai, kurie būtų nesuderinami su tolesniu darbuotojo darbu šioje įmonėje. <...>“

C. Taikytinos Sąjungos teisės nuostatos

2016 m. balandžio 27 d. Reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (**orig. p. 6**) ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (*Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas, toliau – BDAR, OL L 119, 2016 m. gegužės 4 d., p. 1*).

1. „37 straipsnis

Duomenų apsaugos pareigūno skyrimas

<...>

4. Kitais 1 dalyje nenurodytais atvejais duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas, arba asociacijos ir kitos įstaigos, atstovaujantios įvairių kategorijų duomenų valdytojams arba duomenų tvarkytojams, gali paskirti arba, jei to reikalaujama Sąjungos ar valstybės narės teisėje, paskiria duomenų apsaugos pareigūną. <...>“

2. „38 straipsnis

Duomenų apsaugos pareigūno statusas

3. Duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas užtikrina, kad duomenų apsaugos pareigūnas negautų jokių nurodymų dėl tų užduočių vykdymo. Duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas negali jo atleisti arba bausti dėl jam nustatytų užduočių atlikimo. <...>“

3. „88 straipsnis

Duomenų tvarkymas su darbo santykiais susijusiame kontekste

1. Valstybės narės gali teisėje ar kolektyvinėse sutartyse numatyti konkretesnes taisykles, kuriomis siekiama užtikrinti teisių ir laisvių apsaugą tvarkant darbuotojų asmens duomenis su darbo santykiais susijusiame kontekste, visų pirma juos įdarbinant, vykdam darbo sutartį, įskaitant teisės aktais arba kolektyvinėmis sutartimis nustatytą prievolių vykdymą, užtikrinant darbo administravimą, planavimą ir organizavimą, lygybę ir įvairovę darbo vietoje, darbuotojų saugą ir

sveikata, darbdavio ar kliento turto apsauga, taip pat siekiant pasinaudoti su darbo santykiais susijusiomis (**orig. p. 7**) individualiomis ir kolektyvinėmis teisėmis ir išmokomis, taip pat siekiant nutraukti darbo santykius.

<...>“

D. Teisingumo Teismo sprendimo reikalingumas ir prejudicinių klausimų paaiškinimas

I. Teisingumo Teismo sprendimo reikalingumas

1. Pagal nacionalinę teisę 2018 m. liepos 13 d. darbo santykių nutraukimas vadovaujantis BDSG 38 straipsnio 2 dalimi kartu su 6 straipsnio 4 dalies antru sakiniu yra negaliojantis ir atsakovės kasacinis skundas nepagrįstas. Darbo santykiai su darbuotoju, kuris kartu yra privalomai paskirtas duomenų apsaugos pareigūnas, esant svarbiai priežastčiai gali būti dėl išimtinių aplinkybių nutraukti pagal BGB 626 straipsnį. O atsakovė darbo santykius nutraukė tik įprasta tvarka.

2. Galimybė taikyti BDSG 38 straipsnio 2 dalį kartu su 6 straipsnio 4 dalies antru sakiniu, kolegijos nuomone, priklauso nuo to, ar pagal Sąjungos teisę, visų pirma BDAR 38 straipsnio 3 dalies antrą sakinį, leidžiama valstybės narės tvarka, pagal kurią darbo santykių su duomenų apsaugos pareigūnu nutraukimas siejamas su griežtesniais reikalavimais nei pagal Sąjungos teisę. Nesikreipdama į Teisingumo Teismą pagal SESV 267 straipsnį kolegija šio klausimo išspręsti negali. O jeigu dėl Sąjungos teisės taikymo viršenybės BDSG 38 straipsnio 1 ir 2 dalis kartu su 6 straipsnio 4 dalies antru sakiniu neturėjo būti taikomi, atsakovės kasacinis skundas turėtų būti tenkinamas. Atsižvelgiant į *Landesarbeitsgericht* (Apygardos darbo bylų teismas) nurodytus motyvus, darbo santykių nutraukimas neturėjo būti laikomas negaliojančiu.

II. Pirmojo prejudicinio klausimo paaiškinimas

1. Kolegija negali vienareikšmiškai įvertinti, ar, be BDAR 38 straipsnio 3 dalies antrame sakinyje įtvirtintos tvarkos, turi būti taikomos ir valstybių narių teisės normos, pagal kurias galimybė nutraukti darbo santykius su įmonės duomenų apsaugos pareigūnu (**orig. p. 8**), palyginti su Sąjungos teisės aktų nuostatomis, yra ribojama.

2. Vadovaujantis BDAR 38 straipsnio 3 dalies antru sakiniu, duomenų valdytojas negali atleisti (versijoje anglų kalba – *dismissed*, o tai, kolegijos nuomone, turi būti suprantama kaip draudimas nutraukti darbo santykius) arba bausti duomenų apsaugos pareigūno dėl jam nustatytų užduočių atlikimo. O BDSG 38 straipsnio 1 ir 2 dalyse kartu su 6 straipsnio 4 dalimi numatyta, kad privalomai paskirtas duomenų apsaugos pareigūnas gali būti atleistas tik dėl

svarbios priežasties (BGB 626 straipsnis) ir darbo santykiai su juo gali būti nutraukiami tik esant svarbiai priežastčiai, net jei atleidimas arba darbo santykių nutraukimas (kaip šiuo atveju) nėra susijęs su jam nustatytų užduočių vykdymu. Nacionalinėje teisėje (kai privalomai skiriamas duomenų apsaugos pareigūnas kartu yra ir duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo darbuotojas), be apsaugos nuo atleidimo, numatyta ir apsauga nuo darbo santykių nutraukimo. Ji taikoma vienus metus nuo galimo atleidimo momento ir nepriklauso nuo to, ar duomenų apsaugos pareigūno skyrimas privalomas ir pagal BDAR 37 straipsnio 1 dalį ir ar darbuotojui taikoma apsauga nuo darbo santykių nutraukimo pagal nacionalinę teisę (*KSchG 1 straipsnio 1 dalis*). Kolegija taip pat atkreipia dėmesį, kad pagal nacionalinę teisę svarbia atleidimo priežastimi nelaikoma tai, kad dėl organizacinių pokyčių bendrovės duomenų apsaugą ateityje turės užtikrinti išorės duomenų apsaugos pareigūnas <...> (nacionalinių teismų praktika).

3. BDAR privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse (*BDAR 99 straipsnio 2 dalis kartu su SESV 288 straipsnio 2 dalimi*). Pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją, remiantis Sąjungos teisės viršenybės principu, tiesiogiai taikomos SESV nuostatos ir institucijų aktai, kalbant apie jų santykį su valstybių narių nacionaline teise, dėl paties jų įsigaliojimo automatiškai lemia bet kokių joms prieštaraujančių nacionalinės teisės nuostatų netaikymą (**orig. p. 9**) (2016 m. vasario 4 d. *Teisingumo Teismo sprendimo Ince, C-336/14, ECLI:EU:C:2016:72, 52 punktas; 2012 m. birželio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo ANAFE, C-606/10, ECLI:EU:C:2012:348, 73 punktas*). BDAR (kaip ir juo panaikinta Direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (*OL L 281, 1995, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 355*)) siekiama užtikrinti laisvą asmens duomenų judėjimą tarp valstybių narių, suderinant nacionalines taisykles, saugančias fizinius asmenis tvarkant tokius duomenis (žr. *BDAR 9 ir paskesnes konstatuojamąsias dalis; 2003 m. gegužės 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo Österreichischer Rundfunk ir kt., C-465/00, ECLI:EU:C:2003:294, be kita ko, 39 punktas*). Dėl Direktyva 95/46/EB atlikto suderinimo pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją griežtesnės nacionalinės taisyklės taip pat galėjo būti draudžiamos (2011 m. lapkričio 24 d. *Teisingumo Teismo sprendimo ASNEF, C-468/10 ir C-469/10, ECLI:EU:C:2011:777, 29 ir paskesni punktai*).

4. Nacionalinėje teisinėje literatūroje Sąjungos teisės reguliavimas vertinamas skirtingai.

a) Vyrauja nuomonė, kad BDSG 38 straipsnio 2 dalyje kartu su 6 straipsnio 4 dalies antru ir trečiu sakiniu įtvirtinta specialioji apsauga nuo darbo santykių nutraukimo yra susijusi su materialinės darbo teisės nuostatomis, o šioje srityje pagal SESV 153 straipsnį Sąjungos teisėkūros kompetencija nenumatyta, todėl kolizija su BDAR 38 straipsnio 3 dalies antru sakiniu nenagrinėjama. Be to, nacionalinės teisės aktų leidėjas šalindamas spragą gali remtis BDAR 88 straipsnio darbo teisės įvadine nuostata <...> [teisinės literatūros nuoroda]. Remiantis komentarais dėl naujosios redakcijos BDSG, Vokietijos teisės aktų leidėjas, atrodo, laikėsi nuomonės, kad BDSG 6 straipsnio 4 dalis yra darbo teisės

nuostata, kurią, atsižvelgiant į iki 2018 m. gegužės 24 d. galiojusią šalies teisinę padėtį, galima palikti galioti kaip papildančią BDAR nuostatą <...> [bibliografinė nuoroda.

b) Vadovaujantis priešingu požiūriu, laikoma, kad darbo teisėje įtvirtintos apsaugos nuo darbo santykių nutraukimo siejimas su duomenų apsaugos pareigūno statusu neviešosiose institucijose prieštarauja Sąjungos teisei, bent jau tiek (**orig. p. 10**), kiek tai susiję su pagal BDAR 37 straipsnio 1 dalį privalomai skiriamu duomenų apsaugos pareigūnu. Daromas ekonominis spaudimas nuolat išlaikyti kartą paskirtą duomenų apsaugos pareigūną <...> [teisinės literatūros nuoroda]. Taip pat kyla abejonių, ar specialioji vidaus duomenų apsaugos pareigūno apsauga nuo darbo santykių nutraukimo apskritai patenka į BDAR 88 straipsnio 1 dalies taikymo sritį.

III. Antrojo prejudicinio klausimo paaiškinimas

1. Jei į pirmąjį prejudicinį klausimą būtų atsakyta teigiamai, kolegija nori išsiaiškinti, ar pagal Sąjungos teisę, visų pirma pagal BDAR 38 straipsnio 3 dalies antrą sakinį, didesnė nacionalinė apsauga nuo darbo santykių nutraukimo draudžiama ir tais atvejais, kai skirti duomenų apsaugos pareigūną privaloma ne pagal BDAR 37 straipsnio 1 dalį, o pagal valstybės narės teisę.

2. Sąjungos teisę būtų galima aiškinti taip, kad galima BDAR 38 straipsnio 3 dalies antrojo sakinio taikymo viršenybė galioja tik vadovaujantis Sąjungos teise privalomai paskirtam duomenų apsaugos pareigūnui, kadangi tik tokiu atveju nuostatą būtų galima vertinti kaip išsamią. Sąlygos, kurioms esant duomenų apsaugos pareigūną skirti privaloma, BDAR 37 straipsnio 1 dalyje ir BDSG 38 straipsnio 1 dalyje reglamentuojamos skirtingai ir nesutampa. Žemesnės instancijos teismas pagrindinėje byloje iki šiol konstatavo tik tiek, kad ieškovė buvo privalomai paskirta duomenų apsaugos pareigūne vadovaujantis BDSG 38 straipsnio 1 dalimi. Gali reikėti papildomų išvadų dėl to, ar tai buvo privaloma ir pagal BDAR 37 straipsnio 1 dalį.

3. Taip pat reikalingas išaiškinimas, kaip šiame kontekste turi būti suprantama BDAR 37 straipsnio 4 dalies pirmo sakinio antra dalis. Atsižvelgiant į nuostatos formuluotę, būtų galima aiškinti taip, kad vadovaujantis valstybės narės teise privalomai paskirtas duomenų apsaugos pareigūnas laikomas privalomai paskirtu ir pagal BDAR. Pagal Sąjungos teisės nuostatą duomenų valdytojai „privalo“ (**orig. p. 11**) (versijoje anglų k. – „shall“) paskirti duomenų apsaugos pareigūną, jei tai yra privaloma pagal valstybės narės teisę. Jei BDAR 37 straipsnio 4 dalies pirmo sakinio antra dalis turėtų būti aiškinama šitaip, (į pirmąjį prejudicinį klausimą atsakius teigiamai) pagal nacionalinę teisę užtikrinama apsauga nuo darbo santykių nutraukimo būtų negalima net tuo atveju, kai skirti duomenų apsaugos pareigūną privaloma ne pagal BDAR 37 straipsnio 1 dalį, o tik pagal nacionalinę teisę.

IV. Trečiojo prejudicinio klausimo paaiškinimas

1. Jei į pirmąjį prejudicinį klausimą būtų atsakyta teigiamai, kolegija norėtų išsiaiškinti, ar BDAR 38 straipsnio 3 dalies antras sakiny yra pagrįstas pakankamu teisiniu pagrindu, ypač dėl to, kad jis apima duomenų apsaugos pareigūnus, kuriuos su duomenų valdytoju sieja darbo santykiai, arba ar nesant tokio teisinio pagrindo yra kliūčių, dėl kurių jis negali būti laikomas galiojančiu.

2. Vadovaujantis ESS 5 straipsnio 1 ir 2 dalimis Europos Sąjungoje galioja kompetencijos suteikimo principas. Konkrečiau jis apibūdintas SESV 2 ir paskesniuose straipsniuose. Pagal juos Sąjunga veikia tik neperžengdama ribų kompetencijos, kurią, siekiant Sutartyse nustatytų tikslų, jai šiose Sutartyse suteikė valstybės narės.

a) BDAR priimtas visų pirma atsižvelgiant į SESV 16 straipsnį (*žr. BDAR įvadinę formuluotę ir 12 konstatuojamąją dalį*). Privačių asmenų atliekamą duomenų tvarkymą reglamentuoti Sąjungos teisės aktais, kolegijos nuomone, galima tik remiantis SESV 16 straipsnio 2 dalies pirmo sakinio paskutinėje dalyje įtvirtinta sąvoka „laisvas duomenų judėjimas“. Tačiau nacionalinėje teisinėje literatūroje SESV 16 straipsnio 2 dalies pirmo sakinio formuluotė kartais suprantama taip, kad Sutartyje įtvirtinti Sąjungos teisėkūros įgaliojimai apsiriboja tik duomenų apsauga, kai duomenis tvarko Sąjungos institucijos arba viešieji subjektai, įgyvendindami Sąjungos teisę, ir kai yra atliekamas tarptautinis duomenų tvarkymas <...> [teisinės literatūros nuoroda]. Pagal ligšiolinę Teisingumo Teismo jurisprudenciją (**orig. p. 12**) dėl Direktyvos 95/46/EB ir EBS 100a straipsnio tai nėra suprantama taip siaurai (*žr. 2003 m. gegužės 20 d. ESTT sprendimo Österreichischer Rundfunk ir kt., C-465/00, ECLI:EU:C:2003:294, be kita ko, 39 ir paskesnius punktus*).

b) Kita vertus, teisinis pagrindas pagal SESV 114 straipsnio 1 dalį gali būti labai svarbus derinant teisės aktus vidaus rinkoje (*dėl Direktyvos 95/46/EB ir EBS 100a straipsnio žr. 2003 m. gegužės 20 d. ESTT sprendimo Österreichischer Rundfunk ir kt., C-465/00, ECLI:EU:C:2003:294, be kita ko, 39 ir paskesnius punktus*). Tačiau remimasis SESV 114 straipsnio 1 dalimi kaip kompetencijos pagrindu, atsižvelgiant į BDAR 38 straipsnio 3 dalies antrą sakinį, galėtų būti nesuderinamas su SESV 114 straipsnio 2 dalimi, pagal kurią 1 dalis, be kita ko, netaikoma nuostatoms, susijusioms su pagal sutartį dirbančių asmenų teisėmis ir interesais. Tai nebūtų laikoma kliūtimi tuo atveju, jei BDAR būtų įtvirtinti ne specifiniai tikslai, susiję su pagal darbo sutartį dirbančių asmenų teisėmis, o tik nuostatos dėl bendrųjų klausimų, įskaitant ir susijusius su paprastu darbuotojų statuso reglamentavimu <...> [teisinės literatūros nuoroda].

3. Nors kolegija nesutinka su nacionalinėje teisinėje literatūroje išreikšta ir toliau pateikta nuomone dėl BDAR galiojimo, ji prašo Teisingumo Teismo įvertinti ją tam, kad būtų išaiškintas Sąjungos teisinis reguliavimas, taip pat siekiant užtikrinti teisinį aiškumą.

a) Kartais remiantis teisine literatūra daroma išvada apie Sąjungos teisėje įtvirtinto subsidiarumo principo pažeidimą (*ESS 5 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa*) <...> [nuoroda į teisinę literatūrą]. Remdamasis šiuo požiūriu Vokietijos Bundesratas 2012 m. kovo 30 d. nutarimu <...> [nuoroda] dėl subsidiarumo principo nesilaikymo pagal ESS 12 straipsnio b punktą kartu su 2007 m. gruodžio 13 d. Protokolo dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo (*OL C 306, 2007, p. 150*) 6 straipsniu išreiškė nepritarimą pirminiam BDAR pasiūlymui.

b) Galiausiai BDAR nacionalinėje literatūroje kartais laikomas negaliojančiu dėl ESS 5 straipsnio 4 dalies pirmoje pastraipoje įtvirtinto proporcingumo principo nesilaikymo <...> [teisinės literatūros nuoroda]. (**orig. p. 13**)

<...>

<...> [bylos nagrinėjimo sustabdymas]

<...> [parašai]